

08.03 3-А Літературне читання

Тема. Робота з дитячою книгою. Сонячні вітрила. Слово про Тараса Шевченка.

Мета: удосконалювати вміння самостійно вивчати творчість поета, продовжити ознайомлення учнів з красою, неповторністю, чарівністю Шевченкового слова, значенням творчості Т.Шевченка для українського народу, показати, як шанують його пам'ять, викликати бажання глибше пізнати його життєвий шлях; розвивати читацькі інтереси, пам'ять, мислення; виховувати в учнів любов і шану до народного поета.

Хід уроку

I. Оголошення теми уроку. Епіграф.

Ну що б, здавалося, слова...
Слова та голос – більш нічого.
А серце б'ється – ожива,
Як їх почує!.. Знать од Бога
І голос той, і ті слова
Ідуть меж люди!

(Т.Шевченко)

II. Розповідь учителя.

Сьогодні ми будемо говорити про життєвий та творчий шлях геніального сина українського народу Т.Г. Шевченка. Це він мав справді «Од бога і голос, і ті слова», які пішли «меж люди».

Навіть у найтяжчі часи у родинах українців збереглися книги з його творами. А ті, кого лиха доля в пошуках кращого життя гнала на чужину, разом з Біблією, грудочкою рідної землі везли в ті далекі краї «Кобзар» Т.Шевченка. Він разом з ними промовляв:

«...Я так люблю
мою Україну убогу».

В автобіографії Т.Шевченка сказано: «Історія мого життя становить частину історії моєї Батьківщини».

У цих словах розкривається зміст його життєвого шляху.

Кобзарем його ми земо,

Так від роду і до роду.

Кожен вірш свій і поему

Він присвячував народу.

І тому в сім'ї великій,

У цвіту садів прекрасних,

Буде жити він навіки,

Як безсмертний наш сучасник.

Усміхнулася доля Шевченкові тоді, коли йому було 24 роки. На своїй життєвій дорозі він зустрів добрих і розумних людей, які побачили в ньому талановиту людину і викупили з неволі, допомогли з навчанням в Академії художеств. І в той час Тарас написав багато творів, які увійшли до збірки «Кобзар».

З-під його пера з'явилися слова:

«І на оновленій землі,

Врага не буде – супостата,

А буде син і буде мати,

І будуть люди на землі».

Т.Г. Шевченко дуже любив природу рідної землі, її степи, ріки, її стрункі тополі, верби над ставами, червону калину і оспівував їх у своїх віршах.

Читання віршів стр. 110 («Встала весна», «І досі сниться...»)

- Коли читаєш вірші Шевченка, то ніби чуєш ніжну, сумну пісню. З часом композитори поклали вірші Шевченка на музику. Так і народилися пісні.

Ознайомитися з твором О. Іваненко «Маленьким про великого Тараса» стр.111-113.

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

Вчитель. А в травні того ж року перевезли прах Кобзаря до України. Поховали поблизу Канева, на Чернечій горі, яка тепер зветься Тарасовою.

І хоч Тарас Григорович прожив усього 47 років, із них 24 роки був у кріпацтві, 10 років мучився у солдатській неволі на засланні і лише 13 років був вільною людиною, його ім'я знають в усьому світі, воно вічне у пам'яті нашого народу.

Його ім'ям названо вулиці міст і сіл України, національний університет носить його ім'я, найвища державна премія імені Тараса Григоровича Шевченка щорічно присвоюється за найкращі досягнення в літературі та мистецтві. Створено музей в Києві і на його батьківщині.

Підсумок уроку.

- Завершити урок я хочу словами Шевченка:

Свою Україну любіть,
Любіть її. Бо время люте.
В останню тяжкую минуту
За неї Господа моліть...

- І нехай вогник Кобзаря завжди горить у ваших серцях, посилаючи промені любові до природи, людини, рідного слова і пече гнівом до несправедливості.

Домашнє завдання:

Сонячні вітрила с. 109-113.

Виконану роботу сфотографуй та надішли у вайбер або на Human.

